

A les comarques de la Terra Alta, el Montsià i el Baix Ebre creixen col·lectius de famílies que s'ajunten per a fer una criança en xarxa, a partir d'una mirada respectuosa a la primera infància

Famílies ebrenques s'organitzen per a compartir la criança dels seus fills

Terres de l'Ebre Elena Navarro

Diu un proverbi africà que cal tota una tribu per a criar un fill. Això és, no només les mans de qui fa de mare i la parella, sinó que és necessària una xarxa de solidaritat que ha sostingut durant segles la família amb fills petits i que ara ha gairebé desaparegut completament. És per això que cada cop més famílies recuperen este proverbi i reivindiquen "tribu", o el que és el mateix: col·lectivitzar la cura durant la primera infància per a no estar tan sols, ni tan esgotats, ni sentir-se tan estranys en una maternitat o paternitat que sovint pesen massa en la petitesa d'una família nuclear.

A l'Ebre, esta necessitat de multiplicar el suport als que crien ha fet que durant els últims anys famílies del Baix Ebre, Montsià i Terra Alta s'hagen organitzat per a crear espais de criança compartida, en un intent per a fer-la més respectuosa tant per als adults com per als infants. L'Associació Los Lliris - Lo Niu a Deltebre; la cooperativa Tataküa a Amposta; i l'Associació Conlloga - Grup de suport i acompanyament a la criança a Gandesa, són tres experiències que caminen en esta direcció.

TATAKÜA: CRÉIXER A LA NATURA Tataküa és el resultat de jugar amb el terme tataküa, que en guaraní significa la casa del foc, allà on es couen les coses. I al Tataküa - amb dièresi a la u i sense accent a la a - el que es cou és la cooperació entre una vintena de famílies ebrenques per a compartir la criança dels seus fills en un ambient naturalitzat i a través d'una educació viva, basada en pedagogies no directives.

"Som gent que ens hem cansat d'anar al parc en horari laboral amb els nostres fills i no trobar ningú", explica l'Eva Campomar, impulsora de l'Espai. El Tataküa va nàixer fa tres anys al Poble Nou,

A la imatge de l'esquerra, famílies de l'espai Conlloga de la Terra Alta. A la dreta, dos imatges de xiquets i xiquetes jugant als espais naturals del projecte Tataküa al Montsià. FOTOS: CEDIDA I PERE NAVARRO

perquè allà és on vivia l'Eva amb la seua família. Ara, habiten la falda del Montsià, al terme d'Amposta: el lloc on es troben cada matí famílies i infants, de 0 a 6 anys, de 9 a 1 del matí.

Per als més petits, hi ha un espai delimitat per una tanca de fusta on hi ha un hortet, un sorral, teles que penjades fan d'hamaques, tobogans de plàstic sobre rodes de pneumàtic i fardells de palla que una vegada i una altra es convertixen en vaixells de pirates a través del joc simbòlic. A l'altra banda de la tanca, hi ha el Bosc Escola per als infants de 3 a 6 anys, un pedaç de bosc mediterrani convertit en espai d'aprenentatge gràcies a un crowdfunding i el treball de les famílies sòcies.

"Penso que les famílies que venen al Tataküa ho fan perquè a la majoria de llars d'infants et tro-

Cada cop més famílies reivindiquen el concepte de tribu per a no estar sols i esgotats

bes amb esta barrera tan bèstia de 'la família fins aquí'", explica Eva, tallant la taula amb el dors de la mà dreta per a marcar l'"aquí": la porta que separa carrer i llar d'infants. I seguix: "Per a intentar situar-nos molts ens diuen que som 'la guarderia dels hippies', però nosaltres no som una guarderia. Sí, fem conciliació laboral i familiar amb suport a les famílies sòcies, però també oferim un espai de joc on es troben nens i famílies, i els hi donem l'oportunitat als pares a estar amb el seu fill en un espai en què ell

Els espais compartits són autogestionats entre famílies i educadores

s'està relacionant amb altres nens". Per això no és estrany trobar matí sí i matí també pares i mares a l'espai, xarrant entre ells i acompanyant tant els seus fills com els altres infants.

L'espai és llogat i autogestionat entre les famílies i les educadores. De forma horitzontal, entre debats d'assemblea i whatsapps creuats, organitzen el seu dia a dia, es definixen i resolen diferències. Les famílies sòcies han anat canviant, però sempre sostenint els mateixos pilars: una criança de corresponsabilitat entre pares,

mares i educadores, dintre d'una educació inspirada en pedagogies respectuoses.

LO NIU DEL DELTA S'entra a Lo Niu i se sent la calma d'este món en miniatura. A fora: el jardí, la cuineta, el racó de les aromàtiques, el cercle de l'assemblea, la casa de fusta, un rocòdrom. A dins: una terra de fusta, llibres i jocs que es transformen cada dia. Aquí és on es creen els "minimons" dels infants que habiten cada matí l'espai, acompanyats de la Tahis i l'Anna, educadores socials i impulsores del projecte.

Lo Niu va obrir les portes l'estiu del 2016, resultat de la trobada entre un grup de famílies que volien acompanyar els seus infants de manera diferent: "en un espai cuidat on els infants es puguen desenvolupar sentint-se respectats,